

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marțea, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:
Administrațiunea tipografiei archidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47.
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegraful Român”, strada Măcelarilor Nr. 43.
Epistole nefrancate se refusă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Revista politică.

Sibiu, în 5 Februarie.

Diarele unguresci nu încetează de a „descoperi” emisari și agitatori de tot soiul și când autoritățile caută mai cu deamăruntul să-i afle, se vede că toată treaba e spaimă goală.

Nici diarele polone nu credem că rămân înapoia sororilor lor unguresci. Sfara ce se făcu cu Rutenii din Galiția pare că încă are să ese la o nimica. O comună, sau poate mai multe comune, voiau să treacă dela greco-catolicism la ortodocsie. Deci fiindcă Rușii sînt ortodocși, Rutenii, cari voiau să treacă la ortodocsie trebuia să fie cel puțin „rusofili”, dacă nu panslaviști. Pentru caracterizarea afacerii alarmătoare din Galiția amintim o unică împregiurare din ascultările unui invinuit principal, a consiliariului de curte Dobrzansky. Acesta, spune „Egyetértés”, că și-a început răspunsul la cea dintâi ascultare, exprimânduși mirarea, cum, același guvern, care la distins pentru principiile sale politice, vine astăzi să l aresteze din aceeași cauză, âdecă pentru aceleși vederi și principii politice. Într'aceea cercetările nu sînt terminate. Vom mai astepta. Din tonul presei care făcea larma cea mai mare la început însă se vede că n'are se ese nimica din toată afacerea.

În Crivoscia se așteaptă în zilele mai de aproape nisce lupte serioase. Din scirile telegrafice care spun că Covacevici și Bucalovici s'au dus în Bocche să dea ajutoriu insurgenților, se vede că însemnătate se atribuie în tabera resculaților pozițiunilor ocupate de ei. Firesce, Crivoscia abia are o întindere de vr'o căte-va miluri quadrate, dar fiind că rescoala s'a escat aici, înfrângerea Crivoscianilor ar fi un eveniment, al cărui efect deprimător ar atinge mișcarea întreagă. De aci se esplică încordările ce le fac șefii insurecțiunii pentru a da piept aici cu trupele

noastre. Loc. Mareșal Iovanovici a îndreptat cătră trupe un ordin, în care între altele se dîce:

„Problema, cu care sînt încredințat în Erțegovina, e foarte grea. Proporțiunile ce a luat răscoala și puținele trupe ce avem, ne silesc decamdată a astepta sporirea trupelor și sosirea primăverei. După aceasta ne vom ocupa cu energie de înfrângerea resculaților. Toate întreprinderile trebuie sevârșite totdeauna cu putere suficientă pentru a garanta succesul. Față cu un dușman care năvălesce asupra noastră cu trupe puține din locuri ascunse unde stă la pândă, alegînd terenul cel mai greu, cu un dușman care e datat a trimbița succesele cele mai mici ca nisce învingeri mari, trebuie să ne silim a-i tăia ori ce ocaziune pentru asemenea năvăliri. Pretind dela toate trupele energie fără cruțare, constanță și precauțiune în luptă, dar să cruțați această țeară, care și așa e seracă în resurse, căci cu o procedere necruțătoare ne vom despoia pe noi înșine.”

„National Zeitung”, vorbind despre împregiurarea când principele Nichita ar trebui să și aleagă între poporul său și Austria scrie următoarele:

În Muntenegru se ating foarte de aproape pozițiunile Austriei și Rusiei, și acolo ar pute să se adune în tot momentul o materie pentru conflicte. Principele Nichita tot mai lucrează, ca, prin toate sforțările, se reziste la siluirile hordelor sale de răsboinici și se menține neutralitatea; așa pare cel puțin pe din afară. Totuși nu mai încapă nici o îndoială că principele muntenegrean, nevoit să și aleagă între a fi contra Austro-Ungariei și a se lăsa să fie gonit și părăsit de supușii sei, va preferi să fie contra Austro-Ungariei; mai ales că principele Muntenegrului este sigur, în toate împregiurările, de un sprijin din partea Rusiei, dacă va rămănea credincios supușilor sei. Rusia mănține cu o îndărătnicie ne mai pomenită pozițiunea sea din

Muntenegru și, în momentul când d. Katkoff este numit consiliar de Stat și generalul Scobelev ține discursul său, ea este negreșit mai dispusă ca ori când se smulgă această protecțiune din mâinile Austriei. Speranță pentru o rezolvare favorabilă a afacerii erțegovinene se află acum mai ales în repeđiciunea și energia acțiunii austriace. Până acum armata austriacă se află numai în stare de pregătire și de aceea numai de aci înainte trebuie să se acceptăm faptele.

Rescoala.

Raportul oficial din Seraievo din 14 Februarie se ocupă mai cu samă cu dispozițiuni pentru de a se asigura trupele contra resculaților.

„Narodni List” din Zara scrie: În cercul Trebiniei s'a format o bandă de insurgenți. Resculații dela Simnița silesc satele Dicițane și Scenițane să se alature lângă dînsii. Cu o trupă neînsemnată s'ar pute nimici banda aceasta, care nelinisceseșe ținutul pe rîpa dreaptă a Trebniței. Este de temut că banda aceasta își va întinde patrulele sale până în satele dalmatine.

După același diariu aflăm, că Covacevici a alergat în ajutoriu Crivoscianilor. Și insurgenții din Zubci și Sutorina, Priebor și Corienice se adună la Vratilo spre a se opune avansului trupelor. În locul amintit în urmă sînt la vre o 600 resculați. Trupele proced cu multă grije întărinduși pozițiunile ocupate. — În Cattaro se aud pușcături de tunuri îndreptate contra insurgenților, cari se retrag pe înălțimile dela Velievci și cu toate că ved taberile noastre nu cutează a se apropia de ele. Trupa n'are până acum decăt 4 morți și 18 răniți. Perderile insurgenților se socotesc a fi preste 200.

Descoperirile lui Kossuth.

II.

Ultima epistolă a lui Pulszky comunicată de noi era datată din 15 Octomvre 1860. Cinci zile mai târziu a apărut — diploma din Octomvre! Din epistola următoare a lui Kossuth cătră Cavour se vede ce efect au avut concesiunile făcute în aceea diplomă asupra conducătorilor mișcării maghiare și asupra Ungariei.

London în 22 Noembre 1860.

„Opiniunea mea personală despre efectul concesiunilor am dispus să se comunice Escelenței Vs.; V'am făcut totodată și promisiunea că mi voi procura informațiuni esacte din patrie și fără de a mă lăsa a fi influențat de dorințele mele personale, cum se și cuvine unui om onest, vă voi comunica, dle conte, tot ce voi afla, și voi raporta numai fapte necontestabile. Acum sînt în pozițiune a mi împlini promisiunea, și aceasta o fac cu bucurie și satisfacțiune.

„M'am silit a mi câștiga nesce raportori imparțiali. Am cerut serviciile amicabile ce mi s'au imbiat de bună voie din partea a patru Englezi; doi dintre acestia sînt membri ai parlamentului (unul aparține partiuului torist) amândoi sînt cunoscuți și inițiați în cercurile societății mai „înalte” a Ungariei; al treilea e un comerciant din London, care are coneciuni comerciale în Pesta; al patrulea e un preot protestant, care vorbește nemșesce. Nici unul dintre acesti domni nu scie de misiunea celorlalți trei și fie care dintre dînsii mi-a dat cuvîntul, că va fi un observator imparțial, fără de a face să se simță coneciunea lor cu mine nici pe departe.

Raporturile lor arată un acord minunat și ne dau siguranța că majoritatea preponderantă a națiunii (99 între o sută cum se exprimă conservatorii vechi) resping în mod absolut și cu o hotărîre ce eschide ori ce discusiune ori ce idee de negoțiare

FOIȚA.

Cugetările unei regine.

Introducere de dl Louis Ulbach (Nouvelle Revue).*

Regina era în costum național când am salutată-o. Numai pe acela îl poartă la Sinaia; ea l a pus la modă. Pentru ori care altă femeie n'ar dîce că îl poartă din cochetăria, atât de bine o prinde, atât îi împodobesce caracterul; în realitate însă ia îl poartă de datorita sa de suverană, și pentru a încuragia industria națională. Domnișoarele ei de onoare îl poartă cu mai puțină intențiune politică, și este o visiune straniă în farmecul ei, această tineră curte feminină, cu vestminte cusute, aurite, înfluturate, cu bani de aur și cu vîl pe cap vorbind și cugetând în limba franceză, când te aștepti la o ciripire orientală.

Regina este înaltă, bine făcută. Ochii săi sînt albaștrii, cam slabi, ei

caută de aproape privirile, spre a prinde mai repede cugetarea. Când scii că au plâns mult, găsesci azurul lor adînc și fulgerul lor mișcă în tocmai ca o cugetare eroică. Sprincenele, fin arcuite, au o extremă mobilitate; gura, corectă, este deprinsă cu surisul și lasă a se vedea dinții albi, bine aliniați; pîrul castaniu, belșugat, este adesea nedisciplinat; mâna-i este frumoasă, condeiul nu o îngreuiază; piciorul, ager la umblet, este cambrat și cu aceste în întregul ei este mai frumusecă decăt frumoasă, mai grațioasă decăt frumusecă. Pe această scînteiere a inteligenței, a bunătății, a onestității, care merge înaintea vizitatorilor pentru a le ridica sfiiala și a i face a vorbi îndată este farmecul, ceața modestiei o mirare ingenuă de a răspunde la titlul de Maiestate, o uitare a rangului, care arată mai bine toată această lucrare învîluind-o și care în curcă mai mult pe cei pe cari voesce a i primi bine.

Sciam că regina ascunde în inimă-i un doliu neconsolabil, și că mama, acum fără copii, își hrănesce

durerea prin nesfârșita-i îngrijire pentru sêrmanii orfani. Fu oare numai ideea acestui doliu, sau nedreapta bănuială a vre-unei alte nostalgii, care îmi aduse aminte versurile suspinate de Maria de Neuburg, în Ruy-Blas?

„Căci nu sînt încă, eu care me tem de toți acesti mari, în buna-mi Germanie, cu bunii mei părinți! Cum alergam cu sora-mea în erburi! Și apoi sătenii treceau însărcinați cu snopi și ne încărcam cu ei!... Ce plăcut era...”

Dacă regina României nu-și regretă patria schimbată, și-aduce cel puțin aminte cu o fragedă melancolie de bună Germanie, de bunii săi părinți și de snopii ce a purtat.

Se scie că este născută principesă de Wied. Dar în acest dulce principat pe când primia, supt direcțiunea unei mame inteligente și atente, cea mai deplină instrucțiune, ea trăi liberă, pe câmp în natură. Ea era vioiciunea, veselie, adesea silită, a unui interior pe care boala îl întuneca. Principele tatăl său a murit de pept; cel mai tînăr din frații săi, care ar fi trebuit săi

fie tovarășul jocurilor, lănceșia lîngă dînsa până ce murî. Ea învăța a căuta, a mîngăia pe bolnavi, înainte de a fi suferit prin ea însăși. Principesa de Wied clădise o fermă, unde viza de a închide, de a cresce și a însănețoși copilul bolnav.

Cei doi juni principii și sora lor își petreceau timpul lucrînd pămîntul, și frumoasa regină, a cărei fotografie se vede pretutindeni la Bucuresci în costum de săteană română ținînd o furcă și torcînd, ar fi putut fi reprezentată, la vîrsta de doi-spre deșce ani, culegînd cartofi, porumb, sau mulgînd vacile.

Torcătoarea română și aduce aminte de tineră fermieră: Ea iubesc natura cu pasiune; o cunoasce, o descrie; nimeni dar nu se va mira de a găsi în cugetările ei asupra lumei sau asupra curții, impresiuni culesse la țeară sau aduse dela păsărerie.

Această poftă câmpenească într'o inteligență atât de rafinată, această sciență a satului într'o principesă care scie toate limbile, și care a sciut mai întăiu limbile vechi, până a nu învăța

* Din „Românul”.

cu Austria, ori cum ar fi condițiunile. Națiunea voește a rumpe cu Austria odată pentru totdeauna și cu ori ce preț. Ea îi așteaptă eliberarea dela Italia. Raportorii mei au fost surprinși de siguranța, cu care fie care așteaptă, ca eu să mă întorc în scurt timp cu ajutor din Italia acasă. Despre acest ajutor liberalii dic: „E sigur că acela se va da, asupra acestui lucru nu încapă nici o îndoială”, acei ce aparțin partidului moderat dic: „Durere trebuie să așteptăm;” masele cred instinctiv și atât de ferm, încât nimic nu-le poate sguđu în această credință. Oamenii cred că e un lucru de tot firesce că ați mâne vor primi proclamațiunea mea la arme și declară că nici unul nu va lipsi când e vorba de a sta umăr la umăr; pentru că ei știu că în momentul ce națiunea va fi chemată la arme de mine și consoții mei speranța în succes e asigurată.

„Dacă doriți, dle conte, ve pot servi cu amenunte interesante.

„Încât pentru diploma din 20 Octomvre, raportorii mei au aflat, că oamenii sau că vorbesc cu dispreț despre ea, ca despre o nenorocită comedie, sau că declară: „fiind că (diploma) ne dă o armă a mână trebuie să ne folosim de ea.”

„Atât despre opiniunea publică în genere și anume după rapoartele conglăuitoare dela nisce observatori cu totul imparțiali.

„Dealtă parte — și aceasta e un lucru de o însemnătate mai mare — noi am provocat comitetul central din țeară, care are în Ungaria toate firele mișcării în mâinile sale, să trimită pe unul dintre membrii săi și anumit pe unul dintre acei bărbați, cari sunt destinați a ocupa un post de comandant în lupta revoluționară. Respectivul avea să ne dea un raport detaiat despre tot ce a făcut comitetul deja și despre cele ce avea de cuget să mai iacă, intru cât s'a executat instrucțiunile noastre cu un cuvânt despre tot ce se întâmplă în Ungaria.

„Trimisul a sosit în țeară, s'au ținut convorbiri și pe baza acestui raport autentic, ași pot dice oficial, îmi iau voiă a ve comunica Escelenției Voastre cum stăm noi în Ungaria.

„În Ungaria acțiunea se operează acum în doae direcțiuni: pe calea opozițiunii legale și a organizațiunii secrete.

„I. Încât pentru calea opozițiunii legale, se făcuse la început sub primele impresii ale diplomei din Octombrie, planul ca nici unul dintre amicii nostri politici să nu primească vre-o funcțiune și se i se pună cabi-

netului din Viena ca pedecă acea *vis inertiae* ce e inerentă rezistenței pasive.

„Dar cumpănindu-se lucrul mai de aproape oamenii veniră la convingerea că ar fi un câștig necalculabil pentru mișcarea revoluționară, dacă funcționarii austriaci vor fi respinși de pe arena publică, dacă în locul lor ar veni amicii nostri politici, și în deosebi, dacă oficiile comitatense și totdeodată poliția și posibilitatea de a refusa contribuțiunile se vor afla în mâinile lor. S'a hotărât deci a se pune în lucrare reconstrucțiunea comitatelor și anume așa ca în sensul legii să se convoace congregațiunile comitatense, cum au existat în anul 1848. Comisiunile comitatense din anul 1849 aveau să se institue de nou, lacunele escate prin moarte să se suplinească prin patrioți rezoluți și credincioși și în același mod să se ocupe funcțiunile comitatense. Contra acestei (reformei) nici guvernul din Viena nu putea face vre o obiecțiune fără a se da pe sine însuși de minciună.

Deci din două lucruri unul se va face ex necesitate s'au că guvernul din Viena va împedea acest plan cu forța — și atunci întreaga clădire a așa numitelor concesiuni va căde dintr'o lovitură, perfidia Austriei se va demasca de nou și mișcarea va crește în proporțiunile lavinelor, s'au Austria nu va cuteza a ne pune pedeci și atunci terentul pentru consoții nostri rămâne liber. Nu trebuie să vă esplic mai de aproape dle conte, însemnătatea acestui moment.

Dar ca opiniunea publică a Europei să nu înțeleagă fals dimensiunile restaurațiunii comitatense, cele dintâi discusiuni comitatense folosindu-se de străvechiul lor drept constituțional vor declara, că diploma din Octomvre se află în contradicțiune cu legile și cu constituțiunea, că reinființarea cancelariei aulice și a locotenenției, care au fost cassate prin legile din anul 1848 sancționate de Regele, e nelegală, că prin urmare aceste autorități nu există și nu pot exercita nici o potestate oficială și fiind că dreptul de a vota dările și recruții i se cuvine dietei, funcționarii comitatensi nu numai se fie opriți a conlurca la încassarea dărilor și la recrutare, ordinate într'un mod arbitrar, ci să li se impună stricta datorință de a scuti poporul de toate impositele de felul acesta.

„Afară de aceasta mai există intențiunea de a se lua hotărârea într'o conferență sau în dietă (dacă aceasta se va întruni), ca să nu se voteze

contribuțiune nici un cruceu și să nu se încuviințeze asentarea nici măcar a unui recrut până nu se va restabili constituțiunea pe baza legislațiunii din anul 1848 în cuprinsul seu întreg subînțelegându-se aici ministeriul unguresc independent, în deosebi portfoiul ministrului de finanțe și de resboiu, până nu se vor depărta toate elementele străine ale trupelor din țeară și până nu se vor disloca regimentele unguresci în patria lor.

„Escelenția Voastră ve veți aduce aminte, că casa Austriei, înainte de a se hotărî a concede națiunii aceste drepturi constituționale, era gata, călcânduși cuvântul a ne ataca cu putere armată, a ne arunca patria într'o mare de flăcări și sânge și a ne trimite pe cap 200,000 Ruși de cari se îngrijise mai dinainte.

„Aceasta e programa opozițiunii legale, la care s'a alipit după toate formele și partida moderată liberală condusă de Deak și Eötvös (fostii mei colegi în ministeriu.)

„II. Încât pentru organizaarea revoluțiunii am trimis în Septemvre convențiunea stabilită între noi comitetului central care conduce mișcarea în patrie, provocându-l să pună numai decât în lucrare organizațiunea tactică a revoluțiunii și țeara e împărțită deja după corpurile de armată, divisiuni și brigade, comandanții corpurilor nu numai sunt denumiți, ci aflându-se la posturile ce li s'au dat lucră deja din toate puterile și recruțările pentru armata revoluționară națională se fac pretotindenea cu energie și discrețiune la sfârșitul acestui an mi se va trimite ordine de bataille pentru oastea întreagă. Prelungă această organizațiune tactică s'au făcut dispozițiuni și pentru armarea gloatelor. Planul strategic al campaniei s'a stabilit în toate detaliurile și în conformitate cu baza adoptată de Escelenția Voastră, aprobată de consiliul de ministri și confirmată de Regele. Afară de aceasta s'au inițiat unele rapoarturi de concesiune cu armata austriacă și s'a organizat însemnatul serviciu al exploratorilor. Mai departe fie care comitat a primit câte un comisar suprem politic, care va avé chemarea a se iugrî de instituirea de organe revoluționare subalterne în fiecare cetate și în fie care sat. Lista comisarilor se află în mâna mea și ved figurând într'ansa numele cele mai populare din țeară, între acestia mulți dintre cei mai bogăți magnați.

Generalul Vetter, pe care l'am incredințat cu elaborarea planurilor tactice și a instrucțiunilor destinate pentru comandanții supremi din patrie a fost de față la consfăturile ținute în solul din Ungaria deci el e în stare a da Escelenții Tale deslușirile dorite. De aceea am și aflat consult lucru să-l incredințez cu predarea acestei scrisori.

„Deci eu sunt acum în pozițiunea de a pute da nu numai în numele meu propriu sau al direcțiunii sau al emigrațiunii, ci de a dreptul în numele și la mandatul respicat al națiunii asigurarea s'ărbătorească, că Regele Victor Emanuil poate conta la Ungaria. Dacă Majestatea Sa va emite proclamațiunea la arme pe baza stabilită în Septemvre, se va vedea ce e în stare să facă națiunea maghiară.

„Am se mai adaug la cele dișe că națiunea mea prin comitetul central a aprobat tot ce eu împreună cu soții mei din direcțiune am propus Escelenției Vs. Națiunea esprimă Dtale, dle conte, și prin Dta Regelui mulțumita sa pentru că s'au primit aceste propuneri; ea compează cu încredere nemărginită la ajutorul promis, care în acord cu părerile mele îl crede neaparat de lipsă pentru începerea revoluțiunii. Națiunea mi-a impus în sfârșit datorința a te asigura pe dta, dle conte și prin dta pe Regele despre supunerea cu credință și despre eterna recunoștință a Ungariei.

„Cu aceste dle conte, eu mi-am făcut raportul despre starea lucrurilor în Ungaria. Acum însă am de împlinit o serioasă datorință către patria mea.

„Solul patrioților ungari după ce primii instrucțiunile mele, mi adresă următoarele cuvinte:

„Sunt însărcinat a ve declara în numele comitetului central: națiunea compează că direcțiunea națională maghiară care lucră sub presidența Dtale întorcându-se în țeară va lua asupra s'a guvernul provisoriu al țerei și până atunci dispozițiunile Dtale se vor executa cu fidelitate. Încredându-ne în circumspecțiunea Dtale noi și cu noi lamura națiunii nu am esitat a ne pune în joc viața, averea, fericirea familiilor noastre și ce e mai mult decât acestea, viitoriul patriei noastre. Noi ne am pus într'o situațiune care e imposibil să țină mult. O organizațiune revoluționară atât de estinsă nu se poate susține sub nici o împregiurare vreme îndelungată fără de a i se da de urmă și descoperirea cea mai neînsemnată ar da carneficiului un sece riș mănos. La începutul celei mai de aproape primăveri trebuie să se

limba francesă, la Paris, la cursurile abatelui Gautier, nu este cea mai mică atracțiune a acestei fisionomii.

În francheta sa, caracterul ei a păstrat ceva din această savoare câmpăneană. Copila era rebelă: femeia are o voință nestrămutată. Când era de cinci ani, părinții voiră s'o facă se pozeze pentru un portret; toate rațiunile fură zadarnice, pentru a o face să stea liniscită. A trebuit să s'astepte voința ei. Când se otări a sta nemișcată luptă atâta cu ea însăși încât cădu leșinată.

În acel timp, și mai în urmă, visul ei fu să devie institutoare. Am audî-o dicînd că are vocațiunea de a instrui. În adevăr ea învață pe tron, prin exemplele ce dă.

Într'o di, era de dece ani, se descepta cu o dorință irezistabilă de a înlocui preumblarea de dimineață prin vizitarea scoalei dela Rodenbach. Mama trecînd prin camera copiilor, copila Elisabeta îi ceru voia de a se duce să învețe cu fetele arîndașului. Principesa de Wied nu audise cererea și tăcu; dar ficia sa luă tăcerea mamei

sale drept permisiune, și alergă la fermă. Scolărițele erau pe cale; mica principesă le întâlni în cale.

Învătătoriul măgulit, dar nu prea surprins, admise pe această nouă scolară la onorurile lecțiunii. Era o lecție de cânt. Mica principesă, care nu cuteza să cânte prea tare în mijlocul familiei sale bolnave își largi plămâni în scoală și-și dete toată vocea astfel încât o altă ne mai putînd îndura acel cânt atât de puternic și poate și geloasă, îi pusă îndată mâna pe gură, scandalisînd astfel toată clasa.

După câteva momente unul din vînătorii castelului trimis după mica cântăreață, veni să o reclame pentru a o conduce la arest.

Aceasta încercare de libertate îi aduse o lecțiune de captivitate. Astăzi regina numai cântă; o mână nevedută, nepipăibilă se pune uneori pe gura ei spre a opri adevărul gata se strige. Atunci ea aleargă la albumul ei și ascunde acolo ceea ce nu poate spune tare.

Această educațiune bine dirigiată, această viață în familie, care serba pe câmp și se întrista în casă, această putere de instinct și de voință pe care doliuri necontenite o măria supunîndu-o apoi mai târziu călătoriei în diferite părți ale Europei însoțită de mătușa sa marea ducesă Elena de Rusia, profesori învățați, cetiri judecioase esplică acest gust literar, această vigoare de cugetare care se condensează astăzi în cugetări voiu adauga această deprindere de muncă care face că Regina întrece pe Rege, se desteaptă în diori, își reaprinde lampa stinsă cea din urmă, și și-a tors furca când toată lumea doarme încă.

Nu este oare ciudat de notat, a avut ca institutoare principală pe dra Lavater strănepoata vestitului fiziognomist? Nu datoresce însă știința de observare tradițiunilor aduse de guvernanta ei. Dacă ar trebui să găsim o înmîrire otăritoare a vocațiunii sale ași căuta-o mai bine în familia sa.

Bunică-sa, principesa Ludovica de Wied, era poetă; moșul său avea un

frate pictor, și un altul, principele Maximilian, călător și naturalist celebru tatăl său a scris cărți de filosofie.

Dar ce a făcut-o mai cu seamă poet este durerea.

Până la moartea copilăiei, nu se scia că regina să fie scris în versuri, în limba germană, său în cea francesă. Taina ei i-a scăpat prin ultimele sfîșieri ale inimei sale.

Ne putînd sfîrși portretul, care cere a fi de mai multe ori prelucrat mă mărginesc în a schița trăsurile mari și atingătoare ale fisionomiei, spunînd cum ea apărî pentru prima oară principelui Carol de Hohenzollern.

Această întelnire se făcu la Berlin în timpul unei șederi de câte-va luni a principesei Elisabeta împreună cu juna comtesa Maria de Flandra, astăzi cumnata ei.

Ea cobora, cu obicinuita-i vioiciune, scara cea mare a castelului. Fugea de urit? simția recrescîndu-i aripele din viața i liberă dela Neuwied? ea, sbura, aluneca, scapă două-trei trepte și s'ar fi omorit său rănit, dacă junele

pună capet acestei situații sau într'un fel sau întraltul. Dta poți să asiguri pe contele Cavour că Ungaria va împlini tot ce Dta ai promis în numele națiunii. De altă parte însă și noi vom să fim asigurați că resboiul va izbucni de bună seamă în primăvară și că noi putem compta cu deplină siguranță în ajutorul promis. Ești dta în poziție a ne da în această privință o asigurare hotărâtă?

„Eu am dat la aceasta declarațiune următorul răspuns: „Eu am raportat în patrie cu fidelitate tot ce s'a stabilit între noi și guvernul Regelui în Septemvre. Vă este cunoscut tuturor că contele Cavour ne a asigurat în scris, că consiliul ministerial a acceptat convențiunea și Regele a confirmat această asigurare din partea contelui Cavour cu cuvintele: „eu aprobez și acceptez tot ce ați stabilit dvoastre cu contele Cavour. Vă puteți crede în cuvântul meu. Spune națiunii Dtale că eu nu o voi înșela nici odată.“ Dacă situațiunea s'ar fi schimbat de atunci, contele Cavour de sigur m'ar fi înștiințat despre aceasta. Nici el nici Regele nu vor voi să se joace numai cu nenorocita noastră patrie.

„Dorința Dv. e justă; o voi propune contelui. El nu va refusa răspunsul categoric; dacă va refusa, și acest refuz va fi un răspuns, și noi îl vom înțelege și ne vom conforma astfel. În timp de 14 zile veți primi înștiințarea în patrie.“

Deci te rog pentru hotărâre, Escelenția, te rog având în vedere nenorocirea ce atârnă amerințând deasupra patriei mele. Ce să răspund patrioților mei?

„Se ivesc semne ce me pun pe gânduri. Solia ce a primit-o reprezentantul nostru din Turin ca răspuns la comunicatul meu din 22 Octomvre dela secretariul Escelenției Tale, greutățile ce ni s'au făcut în afacerea cu legiunea și cu speșele bancnotelor, sunt aparențe neliniscitoare, a căror gravitate se sporesce într'o măsură mare prin aceea, că ideea de a cumpăra Veneția (prin Italia) e pusă la ordinea zilei nu numai aici în London, în oficiul estern, ci chiar și în foile din Turin.

„Eu cred că ideea aceasta nu e populară în Italia; sunt de părere că contrastele de interese dintre Italia și Austria nu se pot neteși printr'o cumpărare; am convicțiunea că valoarea tractatelor între state se măsura după gradul puterii și al interesului. Cumpărarea Veneției departe de a garanta linisea și siguranța Italiei, va da numai Austriei ocaziunea, ași regula încâtva finanțele și ași reculege puterile, pentru a se resbuna asupra Italiei și un pretext pentru această resbunare nu va fi cu greu de aflat. Eu ție deci, că nu există decât o singură cale, pentru a ne asigura contra simțemini-

principe Carol, care suia scara, n'ar fi primit-o în brațele lui.

Ea trebuia să mai cadă încă în brațele lui, în 1868, dar, deastadată, pentru tot'auna. Principele și-a adus-aminte de frumoasa sburdalnică și, prin prin scrisorile surorii sale, îi cunoscuse meritele; o ceru în căsătorie. Aceasta însoțire, care are farmecul ei românesc, are și un colțisor de ambițiune.

Tânăra principesa Elisabeta când i se vorbea de măritiș când toți luptau în contra gustului cam sêlbatec ce părea că are pentru celibat, răspundea adesea:

— Nu voi primi să fiu regină de cât în România.

Principele, care nu era încă rege îi prinsă cuvântul și ea fericirea-i aduse.

(Va urma.)

telor ostile ale Casei Austria, a decă, a delătura această Casă, frângându-se puterea cu ajutoriul Ungariei.

„Dacă cumpărarea totuși s'ar realisa, noi Maghiarii am deplânge cu dorere naufragiul speranțelor noastre, dar la un gravamen nu avem drept. Presupunând, că Escelenția Voastră veți ave bunătațea a ne înștiința despre schimbarea situațiunii, — pentruca patria mea se nu se legene în speșe deșerte și se devină prada unei nenorociri neprecalculabile.

„Te rog Escelență pe tot ce e sacru unui patriot, te rog cu mâinile ridicate: Spune-mi ce se răspund națiunii mele?

„Solu patriotilor ungari m'a înștiințat și despre aceea, că pe la sfârșitul anului vor mai ave încă lipsă de vro 150,000 frci, pentru a susține organizațiunea militară; mai departe, dacă resboiul ar izbucni, eu să le dau suma la mână cu o lună mai înainte de izbucnire, această sumă se cere pe baza ordinei de bataie (*ordre de bataille*) pentru a aprovisiona armata regulară în cele 15 zile dintâiu ale revoluțiunii și pentru a-i da soldul; altmintea va fi cu neputință a susține ordinea și disciplina, și există temerea că ici colea mișcarea va degenera dacă nu în jăfuiți totuși în presiuni. Aceasta încă a fost una dintre considerațiunile ce le am avut în vedere când am luat în preliminariul nostru contractarea unui împrumut de 10 milioane franci pentru acoperirea primelor spese ale campaniei.

Kossuth.“

Doamna Adam și Acsacoff.

Acste persoane cunoscute acum destul de bine în lumea politică, cetim în „Telegraphul“ că au avnt o conservațiune care a fost publicată și în alte diare europene.

Eată ce cetim în „Telegraphul“: În Golos, în Nowoje Wremja în Russ, pretutindeni găsim suposițiuni vagi, cari ne dau a crede că biata diaristică rusă tot mai crede încă că Țarul se va hotări a da imperiului o Constituție cel puțin în ziua încoronării sale. Este drept că aceste suposițiuni, cu cât ne apropiăm de ziua ficsată poutru încoronare, devin din ce în ce mai vagi și mai efemere.

Ba chiar din contra totul ne dovedesce că partitul anti-constituțional se întăresce impregiurul Țarului, care fiind întemnițat, ca să ție așa, în castelul său dela Gateina, și perde cu desăvârșire ori ce idee despre trebuințele societății ruse.

Așa de exemplu, că caracteristica impotenței mintale a oamenilor, cari în momentul de față sunt mari și tari pe aci, cari propag ideile declarate de un adevăr netăgăduit și contra cărora ori ce critică este mai mult decât aspru pedepsită, vă aduc aici convorbirea vestitei doamnei Adam cu nu mai puțin celebrul Ivan Serghievici Acsacoff, părintele și șeful suprem și infalibil al panslaviștilor. Această convorbire pe care ne o dade o a treia persoană, prezentă la întrederea doamnei Adam cu Aksacoff, anume dl Malcianoff, fostul redactor al diarului revoluționar din Geneva „Nabat“, actualminte omul salariat de domnul Ignatieff.

D-na Adam s'a recomandat dlui Acsacoff într'un mod foarte curajos, ea s'a ție a fi *francesă slavofilă*.

— Noi, a ție ea, avem cu rușii multe lucruri, care se seamănă: Francia are peste 10,000,000 de proprietari fonciari, Rusia are peste 60 milioane; voi căutați formele de guvernare cele mai populare, noi ca și voi, căutăm a ne organiza după dorințele poporului francez.

S'a vorbit după aceasta de Rusia, de toate particularitățile ei, atât de interesante pentru o europeană.

— Da, ție-d-na Adam, lăsând la o parte evenimentele triste din anii din urmă, lăsând la o parte comentariile rău voitoare ale acestor evenimente, Rusia totuși remâne un magnet atrăgător pentru popoarele europene. Privirile societății civilizate din occident sunt îndreptate spre acest mare imperiu, toate mișcările sociale, cari se fac — mărimea colosală a teritoriului și numărul locuitorilor — fără voia noastră atrag asupra Rusiei atențiunea noastră, cugetarea Europei întregi.

Naturalmente că după o asemenea introduțiune, Ivan Aksakoff a fost forțat să înceapă a vorbi despre cele ce se petrec în momentul de față. Eată pasagiul cel mai straniu din discursul lung al panslaviștilor:

— Regele Franciei, împăratul ei, a ție Aksakoff, n'a fost în decursul istoriei acestei țeri decât *le premier gentilhomme* pentru nobilii Franciei, ei se făleau cu acest titlu, și tocmai acest titlu îi a decoronat în ochii poporului, care pretutindeni nu este alt-ceva decât antitesa socială a nobilimei... Țarul nostru nu este un nobil ci o persoană care nu aparține nici uneia din clasele ce compun poporul întreg al imperiului, țarul nostru este o legătură temeinică între nobilii și popor, un avocat, un apărător al poporului față cu aristocrația... Constituția noastră, care lega și limita prin urmare puterea regelui, la noi n'ar fi fost alt-ceva decât limitarea, slăbirea puterii de apărare a poporului față cu nobilii — prin urmare înțelegeți bine că constituțiunea pentru Rusia este și va fi un ce anti-popolar; poporul va protesta contra unui act atât de nedrept.

Doamna Adam ascultă cu mare băgare de samă; însă nu sciu dacă va fi înțeles. Logica bisantină a panslaviștilor de la Moscova se arată într'un mod așa de bizar, că d-na din Paris n'avea alt-ceva să facă de cât a da din cap.

— Unde, unde, striga Aksakoff emoționat, unde putem noi Rușii, să găsim un model de constituție bună pentru popoarele noastre? A copia pe cea din Englitera?

— Fereasca Dumneșeu! respunse doamna Adam, ferească Dumneșeu de a imita această țeară, al cărei popor nu are nici o proprietate, unde întregul teritor aparține unei mii sau două de aristocrați...

— A lua de model pe Germania, unde parlamentarismul nu este alt-ceva de cât un șir de conflicți fără finit?

— Naturalmente că nu.

— A transcrie constituția Franciei?

— Oh! elle est en état de revision!

— A inventa una nouă? Dar atunci cine ne poate garanta că mâne nu se va găsi un om care ne va inventa o alta și mai bună, poimâne va veni ear alt om și ne va propune o a treia și așa până în infinit? Unde și când ne vom putea găsi repaus și odichnă?

Cu aceasta se finesc citațiunile din convorbirea doamnei Adam cu Aksakoff. Cred că este destul; vedeți dar până la ce grad sunt conservatori acești oameni, cari compun elita societății ruse de aci. Prin urmare nu vă mirați dacă sunt aici oameni cari desper și nu cred ca această țeară să și poată crea un viitor senin o cale sigură spre progres. De doamna Adam nu mă mir, acest diplomat cu rochie și a jucat rolul său cu multă dibăcie, și amintirea despre cele 10 milioane de proprietari din Francia, ne dă o idee completă asupra cunoștințelor și opiniunilor acestei amice intime a șeului frances cădută nu de mult din înălțimile puterii esecutive.

Apel,

cătră membrii onorari, fondatori emeritați și ordinari ai societății „România Jună.“

În preseara zilei de Paști din anul 1881 societatea academică „România-Jună“ a împlinit al decelea an al esistenței sale. Societatea a sêrbat jubileul său de un deceniu prin o ședință festivă și ca o dulce amintire a acestei zile însemnate a decis a să introducă un album, care să cuprindă portretele tuturor membrilor din deceniul expirat: onorari, fondatori, emeritați și ordinari.

„România Jună“ e mândră de a pute numera între membrii săi onorari pe cei mai fruntași și binemeritați bărbați ai neamului nostru; ea numără de membri fondatori pe mai mulți bărbați distinși și marinimoși; ear foștii ei membri ordinari ocupă în viața publică locuri distinse și onorifice. Actualii membri ordinari doresc din adâncul inimei, să aibă înaintea ochilor chipurile acestor bărbați, chipuri mărețe, care arată într'un mod viu cum omul prin muncă neobosită și statornică, prin abnegați și iubire de nație și patrie poate să devină folositor statului, neamului, familiei și lui însuși; — doresc, să aibă înaintea ochilor chipurile bravilor lor antecesorii, cari prin zêl neobosit, prin jertfe nenumărate și abnegați au isbutit, să lase următorilor o moștenire atât de prețioasă cum e „România-Jună.“ Tipurile lor ne vor îmbărbăta la activitate comună, ca „uniți în cugete, uniți în simțiri“, să tindem a duce la îndeplinire mărețele scopuri, ce le are „România-Jună“ și să predăm urmașilor nostri strămoșasca moștenire tot așa de măreață cum am primit-o.

Până acum numai o parte din acelea chipuri împodobesce albumul nostru, pentru aceea comitetul societății roagă pe toți membrii „României-June“: onorari, fondatori, emeritați și ordinari, să binevoiască a ne trimite fotografiile lor, ca să putem îndeplini dorința actualilor membrii ordinari.

Albumul din cestie va fi pentru noi și generațiile, ce vor urma în ceasuri de bucurie obiect de nobilă petrecere, ear în vreme de griji și nevoi chipurile lui ne vor însufla curagiu și nedejde; căci umbrele strămoșilor sunt pentru nepoți sfinite și ivirea lor e privită de dênșii ca o solie dumnelească, care le vesteșce, că nu sunt părășiți și că spiritele puternicilor strămoși priveghiază asupra lor.

Acestea sunt motivele. care ne-au îndemnat, să introducem numitul album și ne place a ne măguli cu nădejdea, că în scurtă vreme vom vedea realizată această dorință, ce atât de mult ne preocupă sufletul.

Adresa societății: VIII Lange Gasse 4.

Viena, în Februarie 1882,

Pentru comitet;

Emilian Popovici I T. Mera
vice-president. secretar.

Varietăți.

* (Balul Calicot), de Mercuri seara care pe lângă petrecere fără lues costisitoriu, mai are și scopul frumos de a sporî fondul destinat pentru înființarea unei scoale de fete, — n'a avut în anul acesta norocul din anul trecut. Cetiții înse nu se sparie nici se compăttimească, căci balul a fost destul de inimat. Părechi de jucători și jucătoare au fost mai puține ca anul trecut, au fost însă destule pentru de a se începe o horă „mare și frumoasă“, jucată după „hora Severinului“, esecutată foarte bine de musica regimentului c. r. de infanterie Nr. 31, care în tot decursul balului s'a distins prin precisiunea și *animo* cu care a esecutat piesele programei; au fost destule

ca la „Romana“ și Quadrille“ se formeze câte două coloane, care au ocupat tocmai bine spațioasa sală dela „Imperatul Romanilor.“ Jucătorii cari au participat credem că în inimile lor se vor fi bucurat, că pot juca mai comod ca de altă dată; că la jocurile rotunde nu erau nevoiți a se isbi păreche de păreche. Fiindcă suntem la jocuri trebuie să amintim că „Romana“ cea dintâiu s'a jucat de astădată mai precis. În privința aceasta avem dară se înregistrăm un progres. Prin aceasta însă n'am vrut să dăm să s'a ajuns punctul de perfecțiune. Asupra privitorilor, mai cu seamă a celor cari nu cunosc jocurile române, jocul face impresiune plăcută și am auzit chiar și exprimându-se unii că jocul acesta este un joc elegant și „salonfähig“, și ca compliment, măgulirea este justificată și trebuie să îmbărbăteze pe cei competenți a se însuși ca să l'pună în saloanele, cel puțin, unde se intrunesc Români la petreceri, alături și nu inapoia cadrului. Ardeleana, — era după pauză, — n'a numerat jucători numeroși, a fost însă jucată chiar și de jucători și jucătoare neromâne. Jocul acesta ar merita mai multă atențiune, vrem să dăm, că ar trebui regulat. Când părechile ar conglăsa și mai bine atât cu muzica cât și între sine, jocul ar fi mai impunător.

Între oaspeți au fost înalta generalitate de aici, oficiali din statul major și alți oficiali subalterni, funcționari civili etc. într'un număr măgulitoriu pentru balul-calicot.

Decorațiunea salei a fost splendidă.

Costumele jucătoarelor au fost astădată albastre. Sunt gusturi între gusturi. După părerea noastră coloarea n'a fost tocmai nimerită.

Regina balului? Ne rugăm a fi dispensați de răspuns. Recunoaștem că suntem monarhiști în principiu, la bal însă ne mai place republicanismul și în republica balului nostru au toate jucătoarele perspectiva a fi regine. Nu erau senatorii Romei antice toți regi?

* (La Serata cu danț) ținută în 11 Faur a. c. în Sebeș spre înființarea unui fond cu scopul de a ajuta școlari seraci au încurs 144 fl. 50 cr. v. a. și sau spatat 116 fl. 87 cr. v. a. deci venitul curat până a acum este 26 fl. 63 cr. v. a., care s'a și transpus spre scopul amintit în administrațiunea comitetului bisericeii gr. or de aici.

Dintre contribuți ai solvit preste preț dintre neparticipanți la Serata, Domnii: Simeon Blasiu, suprate-nente ces. reg. în Orestie 9 fl. v. a. Din loc, domnii Georgiu Anghial, consilar aulic în pensiuie 4 fl. Heinrich Bayersdorf 2 fl., Albert Leonhardt 2 fl., Ioan Piso, senator 1 fl. Gregoriu Forro, cocojariu 1 fl., eארă dintre participanți domnii: Teodor Colbası, proprietar în Cutu 3 fl. din loc domnii Ioan Oniț, comerciant 3 fl. Aron Bihoy, ces. reg. major 2 fl., Ioan Muntean, avocat 2 fl., Ernst Mărginean, capitan ces. reg. Carl Leonhardt jnn. Nicolau Beu, I. Zöld, M. Balog câte 1 fl. Constandin Colbași proprietariu în Spring, I. Muntean notar cercual în Săsciori, Geras. Carpenișan, notar în Balomir câte 1 fl.

Comitetul exprimă mulțămăta sa tuturor contribuților pentru springinirea nobilului scop.

* (Emigrație din Ungaria.) Din Comitatul Sepușului (Ungaria nordică) în a. 1881 după date oficiale au emigrat la America numai puțin decât 1627 (1154 bărbați și 473 femei) și după cererile de pasporturi emigrația pare a lua în anul acesta dimensiuni încă și mai mari.

* (Din Secелеle de lungă Săliște) primim o epistolă, din care ne

informăm despre unele întâmplări, cari — adevărindu-se și numai în parte — sânt de natură, a revolta simțul de umanitate și dreptate pentru purtarea judelei comunal din Săcel și a protectorului său a *solgăbirăului* din Săliște. Judele comunal Bucur Răspop a maltractat, se dice adecă în epistolă, pe parochul comunal Ioan Platoșiu, în chipul cel mai neomenos, bătându-l, ba smulgându-i barba și calcându-l chiar cu picioarele — tocmai atunci când părintele Platoșiu în ajunul Stlui Botez cu crucea se urcă în casa judelei, pentru a osfinți. Causa? Preotul a voit să între în casă și învătătorul pelungă crâșnic, după obiceiul îndatinat, ear judele s'ainvoit cu — pumnul! Poporul iritat era pe aci să se arunce asupra judelei, și numai intervențiunei preotului a avut de a mulțămă, că a rămas judele teafăr. Acesta a fost rolul judelei Răspop. Vine acum *solgăbirăul* Ilariu Muciu, la care judele a fost părît de către Seceleni încă în 14 Decemvrie 1881. Dl *solgăbirău* abia pe 19 Ianuarie a. c. a chemat păritorii în cancelaria comunală din Săcel. Părintele Platoșiu, cerend a fi și dlui ascultat a fost acuma tractat de *solgăbirăul* Muciu în chipul următoriu: „Ce vrei popo? Nu scii că te-am pedepsit cu 100 fl., acuma însă te voiu pedepsi cu 200 fl. *Hallb rechts marsch!*“ Și deschiđend ușa l'a prins pe preotul de spate și l'a aruncat afară din cancelarie, fiind dl *solgăbirău* Muciu spriginut de pumnii „judelei“ Răspop. Mai urmări apoi vreo câteva înjurături gentile la adresa poporului întăritat, care intrase în cancelarie după alungarea brutală a preotului. De aci apoi un șir de „neînțelegeri“, — la cari odată s'a ivit și revolverul în mână „judelei“, — între judele Răspop de o parte și Seceleni, preotul și în desfășurat notariul comunal de altă parte, căci la arestarea acestuia a eșit treaba la urmă, după ce mai nainte s'au fost arestat prin gendarmi — se înțelege la porunca dlui *solgăbirău* Muciu — mai mulți Săceleni. Causa se află acum parte la Vice-comitele comitatului Sibiu, și parte — după informațiunile noastre — la judecătoria cercuală din Săliște. Așteptăm să se facă deplină lumină în afacerea Săcelului.

* (Mulțămăta publică.) Subscrisul comitet arangiatoriu vine prin aceasta a aduce cea mai cordială mulțămăta acelor binevoitori cari au participat la petrecerea arangiată în comuna Mogogea, în favorul bis. și a scoalei din loc ținută în 23 Ianuarie 1882 seara și au bine-voit a contribui pentru ajungerea scopului, cu deosebire ne exprimăm mulțămăta față cu cei de confesiune și naționalitate străină, că au fost așa de buni de au binevoit a participa la această petrecere.

Conspect

despre contributorii, care au binevoit a contribui la balul ținut în parochia gr. or. Mogogea (Kollomezo) în 23 Ianuarie 1882 în favoarea scoalei noastre confesionale și a sf. bisericii.

Dela D nii: Georgiu Cupșa paroch gr., or. cu familia, 2 fl., Ioan Șovrea, admistrador protopopesc Trtului cet. de peatră (Kövär) 2 fl., Samuil Cupșa, protopresbiter Tr. Slocului, 1 fl., Elias Czentea, paroch gr. cat. în Chinesci, 1 fl., Teodor Șovrea, învățătoriu în Mogogea, 1 fl., Gavriil Sleam notariu cercual în Mogogea cu familia, 1 fl., Vaida Imre, 50 cr., Benjamin Borodi, învățătoriu în Corabie, 50 cr., Roth Bernard, traficant israelit (croitoriu) în M. Lăpos 1 fl., Smil Iezig Samuel, croitoriu (szabo) Israelit din M.p Lăos, 60 cr., Németh Sándor, curator reformat în Damăcseni (Domokos) 1 fl., Kollosi Kajtán, meseriaș reformat din Oláh Lăpos 1 fl., Bogdan Costan, paricliseriu din Corabie, 50 cr., Bozsor Ioan, cantor din Corabie, 50 cr., Arsentie Ciceu, epitrop în Mogogea cu familia, 1 fl., Vasilie Susan, 50 cr., Georgiu Zobu cu fa-

milă, 1 fl., Ioan Marciș, cu familia, 1 fl., Ioan Buzura I. Grigoric cu familia 1 fl., Simion Tirila, 50 cr., Papp Lajos, adjuuct de notarin, 50 cr., Petru Cupșa, 50 cr., Petru Marciș cu familia, 1 fl., Ioan Cupșa, cu familia, 1 fl., Vasilie Petre, 50 cr., Georgie Sárto cu familia, 1 fl., Ioan Mann, jude comunal, Pojana porcului (Disnopatoka) cu familia, 1 fl., Anna Sleam, 50 cr., Vasilie Sarto, 1 fl., Petru Marciș cu familia, 1 fl., Andreiu Popp cu familia 1 fl., Bányás Bogdán cu familia, 1 fl., Simion Sson, 50 cr., Grigore Cupșa cu familia, 1 fl., Maria Cupșa, 50 cr., Ilie Marciș cu familia, 1 fl., Petru Buzura, 40 cr., Vasilie Buzura, 1 fl., Suma 34 fl.

Comitetul arangiatoriu gr. or. Mogogea în 23/1 1882.

Membrii arangiatori:

Georgiu Cupșa
președinte,

Arsentie Ciceu

Teodor Șovrea.

* (Oficieri ruseseci) trec spre Bosnia și Erțegovina, după cum asigură foile din Budapesta, — neîntrerupt. Despre un colonel rusesec Tronșinski spun că Sâmbăta s'a întors dela Vidin și Rusciuc la Bucuresci, noaptea a asistat la o ședință panslavistă, în care a cetit o epistolă a lui Corsacof, ce provoacă la „lucru patriotic“. — Mai departe s'au cetit epistole dela Novisad, Agram și Belgrad. Duminecă dimineața la 6 oare Tronșinski a plecat în Rusciuc.

Bursa de Viena și Pesta

Din 16 Februarie 1882.

	Viena	B-pesta
Renta de aur	118.—	117.75
I emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient. ung.	88.75	88.75
II emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient. ung.	107.50	107.—
Oblig. de stat dela 1876 de ale drumului de fer orient. ung.	93.50	—
Împrumutul drumurilor de fer ung. Obligațiuni ung. de rescumpărarea pământului	130.75	130.50
Obligațiuni ung. cu clausulă de sorțire	96.75	96.—
Obligațiuni urbariale temesiane . Obligațiuni urb. temeș. cu clausulă de sorțire	94.75	94.50
Obligațiuni urbariale transilvane. Obligațiuni urbariale croato-slavonice	96.—	96.—
Obligațiuni ung. de rescumpărarea decimeii de vin	—	97.50
Datorie de stat austriacă în hârtie	74.65	74.50
Datorie de stat în argint	76.—	76.—
Renta de aur austriacă	92.30	92.—
Sorși de stat dela 1860	118.25	128.—
Acțiuni de bancă austro-ung.	814.—	820.—
Acțiuni de credit austr.	262.75	303.25
Acțiuni de bancă de credit ung. Sorși unguresci cu premii	346.75	297.—
Sorși de regularea Tisei	114.—	114.50
Scrișuri fonciari ale institutului „Albina“	108,75	108.50
Argint	—	—
Galbin	5.64	5.62
Na oleon.	9.51 1/2	9.51
100 marce nemțesei	58.45	58.45
London (pe polița de trei luni) . .	120.—	120.—

Nr. 388—1882 sz. b.

[20] 3—3

CONCURS.

Pentru întregirea postului de notariu comunal în comuna mare Gura-riului — Pretura Săliștei — se deschide prin această concurs cu termin până la 1 Martie 1882.

Emolumentele împreunate cu acest post sânt:

salariu anual 400 fl., adjut 100 fl. cuartir natural și 12 orgii de lemne de foc pentru cuartir și cancelarie, eventual relutul de cuartir și lemne în bani gata; 10 fl. pentru lumini, precum și tacsele prescrise pentru lucruri private.

Doritorii de a ocupa acest post vor avé a trimite rugările lor instruite în sensul art. de lege XVIII ex 1871 până la 1 Martie a. c. st. n. la Pretorele cercului în Săliște.

Cunoscința limbei statului e condițiune.

Săliște în 8 Faur 1882.

Pretorele cercului.

Publicare de licitațiune.

Pentru liferarea de 1024 metri cubici de lemne de ars la institutul reg. ung. de alienați, și a-nume pe timpul dela 1882 până 1883 să escrie în înțelesul înaltei ordinațiuni ministeriale din 7 Februarie 1882 Nr. 6378 un non concurs.

Oferte în scris — cu timbru de 50 cr., conțenend 200 fl. vadiu, și sigilate — pentru această liferare au a se preda la subsemnata Direcțiune până în 2 Martie a. c. st. n. la 11 oare ante-ameađi; și în acelea trebuie descris lungimea și grosimea lemnelor oferite, asemenea și aceea că pentru cât voese oferentul a aduce metrul cubic de lemne de fag, și pentru cât cel de stejariu.

Oferte, cari nu corespund publicării, ori cari sosesc întârđiate nu se vor lua în considerare.

Sibiu în 12 Februarie 1882.

Direcțiunea Institutului reg. ung. pentru alienați.

Nr. 6432—1881 civ.

(19) 3—3

EDICT.

Din partea subscrisului jude emis se aduce la cunoscință publică că în cauza de comasare generală a hotarului comunei Felacul sășesc ăiaa pentru începerea lucrărilor pregătitoare și anume pentru regularea representanții, alegerea ingineriului funcționariu și pregătirea preliminarului de spese s'a statorit pe 15 Martie 1882 și eventual dăilele următoare, totdeauna la 8 oare an. am. în comuna Felacul sășesc la fața locului.

Deci provoc pe toți aceia cari sânt interesați în această cauză de comasare a hotarului sub titlul de proprietari, ca să se înfățișeze la pertractarea de mai sus cu atât mai sigur, cu cât neînțelegerea lor nici nu va împedeca cursul pertractării nici nu va pute servi de motiv pentru un remediu legal.

Dela judele emis din partea tribunalei reg. din Dej.

Dej în 30 Noemvre 1881.

(L. S.)

Ladislau Hosszu m. p.,
jude la trib. reg.

Zambach și Gavora,

în Budapesta strada Vațului (Vaczi uteza) Nr. 17.

Fabrică de vestminte și requisite bisericesci

de rit catolic și grec.

Felon sau Odejdie,
sacos stihare, dalmatice, baldachine, prapori, flamuri, covoare de altare, potire, liti-

ere, cădelnițe, pacifcale, candelă, policandredre, ripide, chivot, Evanghelie, etc.

Steaguri de societăți și pentru manufacturiste.

Comandele se escutează prompt

Obiectele care nu convin se schimbă. [157] 21—30